СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 218. Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця, 19. вересня 1930. VOL. XXXVIII. No. 218. Jersey City, N. J., Friday, September 19, 1930. THREE CENTS.

МОКРІ ГОРОЮ ПРИ ВИБОРАХ

ВАШИНҐТОН. — В урядових кругах приглядаються дуже уважно правиборам і тій боротьбі, яка ведеться в рядах републиканської партії зприводу прогибіції.

Вислід правиборів є того рода, що вказує на те, що мокрі перетягають на свою сторону щораз більше симпатиків.

Знову сторонники прогибіції пояснюють той зворот іншими обставинами: економічною депресією, посухою і браком дійсної розвязки допомоги фармерам.

СУХІ НА СТОРОЖІ КОНСТИТУЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Екзекутивний Комітет Краєвої Організації для піддержки 18-тої поправки видав проклямацію, в якій взиває ввесь нарід держатися конституції, а з нею і 18-тої поправки.

Проклямацію видано з нагоди 143 річниці конституції.

ЗГОЛОСИЛОСЯ 149,000 ВЕТЕРАНІВ ПО ПЛАТНЮ.

ВАШИНҐТОН. — З Ветеранського Бюра подають, що понад 149,000 ветеранів зголосилися про допомогу згідно з ухвалою, принятою на останній сесії конґресу.

ВИГОТОВЛЯЄ 4 БЕСІДИ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Гувер замкнувся у своїм бюрі й майже нікого не приймає, бо занятий виготовленням чотирох бесід, які має виголосити на протязі жовтня.

НАЗВАЛИ ГАТЬ ІМЕНЕМ ГУВЕРА.

ЛЯ ВЕҐАС (Невада). — Д-р Вілбур, секретар внутрішних справ, розпочав формально будову гаті на ріці Колорадо. Будова коштуватиме $165,000,000.

Вілбур заповів, що гать та буде названа „Гатею Гувера".

ЗАБРАЛИ $40,000 З БАНКУ.

ЛИНКОЛН (Небраска). — Пять незамаскованих бандитів напали на „Линколн Нешенел Бенк" і забрали $20,000 готівкою, а другу таку суму в цінних паперах.

Напали на банк рано в 10-тій годині, як тільки його відчинено.

Один з бандитів лишився з автомобілем на дворі, де виставив машиновий кріс. Попри нього переїжджали ріжні люде, а навіть полісмени, але ніхто не посмів його зачіпити. Другий бандит поставив машинового кріса в банку і взвав всіх урядовців лягати на землю. Коли президент банку хотів щось вияснити, потягнули його бандити якимсь знарядом так сильно по голові, що він упав непритомний на землю. Потім забрали гроші й папери й почали їх виносити до автомобілю. Все те йшло так поволи, що ті, котрі переходили вулицею, навіть не знали, що це пораються бандити. Коли надійшла поліція, повідомлена якоюсь жінкою, по бандитах вже пропав слід.

НЕ БУДЕ ПОДАТКОВОЇ ЗНИЖКИ.

ВАШИНҐТОН. — Державна скарбниця виказує дефіцит. За останніх 77 днів зібрала вона титулом податків $117,941,695 менше як у 1920 році.

ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ВИЗНАННЯМ СОВІТІВ.

НЮ ЙОРК. — Німецький публіцист Павло Шефер, котрий був 8 літ головою чужинецьких кореспондентів у Москві, написав артикул, у якім заявляється в дуже рішучий спосіб проти визнання совітів з боку Злучених Держав.

Шефер каже, що таке дипльоматичне визнання потягнулоб за собою величезний зріст режиму Сталіна. А це використали би большевики для поширення революцій по інших державах, користаючи з загального напруження і загальної економічної депресії. Шефер каже, що за дипльоматичним визнанням пішли би грошеві позички, які були би використані на здійснення большевицьких утопійних експериментів.

Шефер є тої думки, що таке визнання не тільки відбилосьб погубно на Европі, але й на самій Америці, яка має тепер вибирати між буржуазною Европою і совітською Росією.

$750,000 НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛИ.

НЮ ЙОРК. — Морис Майзелмен, залишивши дещо для своєї рідні, призначив більшу частину свого майна, а то $750,000, на добродійні цілі, записавши їх 34 жидівським гуманітарним і культурним інституціям.

ХВАЛИТЬ МУСОЛІНІЯ.

НЮ ЙОРК. —До Ню Йорку вернув архітект Ґвитней Варен, відомий з будови Лювенської бібліотеки. У розмові з кореспондентами хвалив він особливо Італію. Він каже, що за Мусолінія цей край став чистим і здоровим та має тепер найліпші дороги. Каже далі, що італійський нарід має працю і змогу заробити на прожиток. Жебраків вже не видно по вулицях. Італія поступила далеко більше як Франція. Все те треба завдячувати, на думку Варена, диктатурі Мусолінія.

ПІСЛЯ ХАРКІВСЬКОГО ПРОЦЕСУ.

З Київа повідомляють, що Д. П. У. сконфіскувало архів Єфремова, головного обвинуваченого у харківськім процесі 45 українських професорів. Архів цей був у приватних руках і в ньому були дуже цінні матеріяли з історії визвольної боротьби на Україні, історія української літератури і рукописи письменників Куліша й Коцюбинського.

РОЗСТРІЛИ В СРСР.

„За Свободу" подає, що в Минську розстріляно Михайла Остаповича, бувшого старшину царської армії, який вернув потайки з еміґрації організувати повстання. Коли йому прочитано смертний присуд, він крикнув у суді: „Да здраствует свободная Расея"! Його розстріляно дня 18. серпня ц. р. Йому доказано приналежність до товариства „Братство русской правди".

В СРСР ХАОС.

„Правда" пише, що в СРСР трапляються часті конфлікти між льокальними властями і центральною, радянською владою на тлі політики супроти селян. Льокальні уряди щораз частіше відмовляються переводити реквізицію і стягати великі податки. В самарському окрузі 18 сільських рад відмовилося стягати податки з „куляків", заявляючи, що в селах нема „куляків", тому, що через большевиків усе населення спролетаризувалося. В окрузі Пенза й Оденбурґ уряди не зібрали ні копійки податку. „Правда" звертає увагу на опозиційні настрої на провінції та домагається строгих кар.

НАЙЛЕКШИЙ СПОСІБ ПОЗБУТИСЬ ПЛОДУ.

Гринько Климейко з Моломковець, яворівського повіту, любив дівчину Марію Угач і тому, що любов була не дуже плятонічна, Марія з плачем призналася раз Гринькови, що незабаром він буде батьком дитини. Гринько Климейко належав до людей, які не люблять брати на себе відвічальности за свої гріхи і сказав, що Марія мусить позбутися плоду за всяку ціну, бо він не хоче мати клопоту з дитиною та думає женитися з іншою. Коли Марія Угач не вміла найти способу вийти з трудної ситуації і рішилась таки стати матірю, Гринько Климейко взяв на себе ролю лікаря гінекольога: він викликав увечері свою Марійку з хати, гримнув її дрючком по животі, щоби вона позбулась вагітности. Але виявилося, що така радикальна рецепта на усунення плоду дає погані наслідки: Марія Угач мала передчасний порід і вмерла при породах, а оригінальнсго гінекольога арештовано.

ПЛЯШКОЮ ПО ГОЛОВІ.

У ресторації Штаймера на Кульпаркові побились вояки 40 полку Іван Мальський та Станислав Бир. Мальський вдарив Бира в лице, а Бир гримнув Мальського пляшкою по голові та поклав його трупом. Труп Мальського відвезено до військової лічниці.

КРІВАВЕ ВЕСІЛЛЯ.

В селі Хижівці, рудецького повіту, на весіллю побились парубки і ножами вбили 18-літнього Федька Лопатчака. Поліція шукає виновника вбивства.

КАРА ЗА ТРИЗУБ.

Осип Хомик з Ярослава приїхав до Скольного на вакації. На залізничному двірці зажадав від нього постерунковий, щоби він віддав відзнаку з тризубом, яку мав на кляпі сурдута. Коли О. Хомик не хотів віддати, постерунковий силою вирвав тризуб. На свій протест у скільському старостві він почув відповідь, що „одиниці, які носять такі відзнаки, є ворожо успосіблені проти польської Річипосполитої" і ще дістав карний наказ заплатити 2 зол. кари, або відсидіти два дні арешту за ношення тризуба.

ЗБИРАЮТЬ ВІДЗНАКИ УГА.

Михайло Шандура інтервеніював у станиславівському воєвідстві в справі статутів Луґу з села Перекоси, пов. Калуш. Коли директор канцелярії воєвідського уряду безпечества побачив у нього маленьку відзнаку хреста УГА, заклинав двох поліційних аґентів, які забрали йому силою відзнаку, говорячи, що „це безличність входити до воєвідського уряду з відзнакою української армії". З Шандурою списано протокол і справу віддано поліції.

МИЛІ ГОСТІ.

До Галичини приїхала відома приятелька українського мистецтва і щира його пропагаторка п-ні Сімон Корбіо. П. Корбіо написала кілька прегарних статтей з минулого і сучасного українського мистецтва в ріжних бельгійських, французьких і голяндських журналах. При її керуючій участи вийшло два відомі числа бельгійського місячника „Ля Нерві" всеціло присвячені українському мистецтву й літературі, багато ілюстрованих. П. Сімон Корбіо тепер приготовляє більшу працю з українського мистецтва. Рівнож на днях приїздить французька малярка, асистентка декоративного відділу проф. М. Дені в паризькій академії, л. Фушон. Обі гості побудуть у Галичині та на Волині.

АБО, АБО.

У Москві на святі роковин одного корпусу командант Блюхер говорив: „Памятаймо слова Леніна, що радянські републики довго не можуть істнувати поруч капіталістичних держав. Або большевики знищать капіталізм, або капіталізм большевиків. Ми мусимо думати про майбутню війну і готовитись до побіди!"

ОПОЗИЦІЯ В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ.

У 18 полку червоної артилерії викрито організацію правих опозиціонерів, на чолі якої стояли старшини Артюхов і Васов. Вони улаштовували мітінґи й гостро критикували політику Сталіна на селі. Такі організації викрито і в інших полках. У Подольськім виключено з партії правого опозиціонера Вечеслава.

СЕРЖАНТИ ДЖЕНТЕЛЬМЕНИ.

У поїзді, що їхав з Люблина, їхало двох сержантів і вчителька. Сержант Владислав Стольський з 2. батальону КОП почав залицятись до вчительки в дуже грубий спосіб, а обурена вчителька Н. запротестувала проти цього. Пяний сержант вдарив учительку так, що вона залилась кровю. На стації списано протокол і сержант буде потягнений до відповідальности.

ЛІПШЕ БУТИ ШЕВЦЕМ ЯК ЛІКАРЕМ.

У мадярському містечку Гоштек до одного шевця зголосився молодий чоловік, який просив приняти його на науку шевства як челядника. Швець приняв челядника і все хвалив його, що він дуже інтеліґентний та пильно вчиться шити чоботи. Незабаром жінка шевця поважно занедужала і челядник заопікувався нею та за кілька тижнів вилікував зовсім. До челядника почали сходитися й інші хорі, просили лікувати їх, уважаючи його знахором. Він лікував і заробляв на цьому не погано. Пізніше виявилося, що це молодий лікар, який через брак клієнтелі голодував та порішив заробляти шевством, уважаючи, що шевство більше поплатне як медицина.

ПО ДВАНАЦЯТИ РОКАХ.

На німецько-французькому побоєвищі в Воґезах найдено в ярах кости дванацяти французьких вояків, убитих вибухом одної величезної гранати. Ці кости найдено в такому місці, куди за 12 літ не заходила ні одна людина. Досі стверджено ідентичність тільки одного Француза з 130 полку піхоти.

ЩАСТЯ.

В Лондоні помер багатий купець Джан Нюлі, який у своєму бюрі мав молоденьку панну Марію Клементсон. Ця панночка була дочкою бідних родичів і заробляла для себе й для родичів на хліб, пишучи на машині під диктат купця. Джан Нюлі все хвалив свою машинистку й обіцював, що як умре, то запише їй трохи грошей, щоби вона могла допомогти родичам. І на днях старий купець помер і записав своїй машинистці дуже поважну суму, 78,000 фунтів стерлінґів, але під умовою, щоби вона не виходила ніколи заміж, вдержувала чоловіка його грішми. Марія Клементсон підписала заяву, що не вийде заміж, і дістала ці гроші та тішиться, що може допомогти своїм старим родичам. У розмові з журналістами щаслива машинистка сказала, що як має стільки грошей, то може гарно влаштувати собі життя і не виходячи заміж, бо як була без гроша, то хлопці не хотіли дивитись на неї, а тепер, то уряджують справжні лови.

ТИГР ПОЖЕР ЛЕТУНА.

З Лондону до Австралії вилетів літак з двома летунами, що бажали оглянути австралійські ліси. Підчас лету літак упав на землю і один з летунів був ранений, а другий, лишивши раненого товариша, пішов пішки шукати села і помочі для другого летуна. Коли цей здоровий летун повернув з села з лікарем, найшли тільки кости цього Англійця, що був ранений у летунській катастрофі. Його пожер тигр.

ПОЛЬКА ВБИЛА МІЛІОНЕРА.

У Парижі Полька Гелена Кіскельова застрілила арґентинського міліонера Мануеля Ґварера, після чого вбила себе. Слідство виявило, що міліонер Ґварер любив вродливу Польку, бльондинку Гелену, але перед роком познайомився в Лондоні з Француженкою Лєґіє та хотів покинути Польку. Тоді панна Гелена прийшла до його помешкання і вбила його та себе.

ІТАЛІЙЦІ МАСОВО АРЕШТУЮТЬ СЛАВЯН

СТАВЛЯТЬ ПЕРЕД СУД 129 СЛАВЯН. СЛАВЯНЕ ТІКАЮТЬ З ІТАЛІЙСЬКОЇ АРМІЇ.

БІЛҐОРОД (Югославія). — Загребська ґазета „Новости" повідомляє, що Італійці знов арештували 100 Славян. Передтим арештовано 29 Славян, кревних засуджених і недавно розстріляних славянських революціонерів. Тепер у Трієсті готується нова судова розправа вищого трибуналу над 129 Славянами, яких обвинувачують у революційній роботі на користь обєднання з Югославією тих славянських земель, які по війні Італія захопила в свої руки.

Через югославянський кордон з Італії що дня перебігають дезертири з італійської армії. Це Славяне, які заявляють, що вони не хочуть залишатися в італійській армії, бо сподіваються, що скоро буде війна між Італією та Югославією. „Новості" кажуть, що італійська вязнична влада ріжними брутальними способами змушує арештованих до зізнань, які бажані для фашистів.

КЕЛОҐА ОБІБРАНО В МІЖНАРОДНІЙ СУД.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — На засіданню Ліґи Націй обібрано бувшого американського секретаря стейту, Келоґа, членом міжнародного суду, який засіде в Газі. Келоґа обібрано на місце уступившого з суду Американця Гюза, котрого президент Гувер покликав на становище верховного судді Злучених Держав.

Французький міністер закордонних справ, Бріян, у довшій промові привитав вибір Келоґа до міжнародного суду. Він висловив надію, що Келоґ багато прислужиться до мирного полагодження тих міжнародних конфліктів, які могли викликати війну.

ЗАНЕПОКОЄННЯ В АНҐЛІЇ.

ЛОНДОН (Анґлія). — Проєкт установлення нових митних поборів на ввіз і вивіз з Канади занепокоїв метрополію британської імперії, Анґлію. Уряд Мек Донелда присвятив цілий день свого засідання обговоренню справи нових митних поборів, які думає завести Канада.

Покищо годі сказати, як нова митна політика Канади відібється на торговлі її з Анґлією, бо ще нема всіх подробиць нової митної тарифи. Але вже тепер думають, що на ткацькій та на сталевій індустрії Анґлії нові митні тарифи відібються неґативно, що може ще більше погіршити економічну крізу, яку тепер переживає Анґлія.

ҐРАНДІ УХИЛЯЄТЬСЯ ВІД ЗАСІДАНЬ ЛІҐИ НАЦІЙ

РИМ (Італія). — Тут спростовують чутки, що нібито італійський міністер справ заграничних, Ґранді, думає вернутися до Женеви для участи в засіданнях Ліґи Націй. Причиною небажання його брати участь у засіданнях пленуму Ліґи Націй вважають те, що Італія не дійшла до порозуміння з Францією в справі обмеження воєнної фльоти.

ЗБІРКА ЗПЕРЕД ДВАЦЯТЬ ТИСЯЧ РОКІВ.

ВІДЕНЬ (Австрія).—До „Ляндес Музеум" перевезено з Чехословаччини значну колєкцію метеорів, яку знайшов професор Пейр. Цю колєкцію знайшли в печері, де мешкали 20,000 років тому доісторичні люди. Люди тоді ще не знали, як вживати заліза й, зібравши кілька великих метеорів, убивали мамутів камінями.

Професор Пейр говорить, що його охоплювало якесь дивне почуття, коли він брав у руки метеори, котрі невідомо скільки десятків тисяч років упали на землю зі всесвіту, а двацять тисяч років тому були зібрані людьми для свого первісного „музею".

ФІНЛЯНДІЯ ВІДПОВІЛА РОСІЇ.

ҐЕЛЬСІНҐФОРС (Фінляндія). — У відповідь на протест радянського уряду проти того, що фінляндські антикомуністи викидають до Росії фінляндських комуністів, фінляндський уряд уже дав відповідь. Він признає, що такі факти трапляються в звязку з заходами уряду вичистити Фінляндію від кримінальних комуністичних аґентів, яких діяльністю керує Москва.

Притім фінляндський уряд заявляє, що він є проти того, щоби кримінальні особи тікали до Росії, спасаючись від суду над ними. Тому Фінляндія просить, щоби Росія таких утікачів, або викинених з Фінляндії, до неї повернула назад у руки фінляндської влади для слідства й суду над ними.

На закінчення фінляндський уряд говорить, що так, як сама Росія, не зважаючи на пильну охорону свого кордону, не може припинити втеч з неї людей до Фінляндії, так і фінляндський уряд не може припинити втечі комуністів до Росії.

ПЕРЕЇХАЛИ АВТОМ ЧЕРЕЗ АФРИКУ.

КАЇРО (Еґипет). — Сюди приїхали малим автомобілем дві Анґлійки. Вони пять і пів місяців тому виїхали з південної Африки. Лише вдвох вони переїхали всю Африку з півдня на північ, часто наражуючи себе на небезпеку. Своїм переїздом вони доказали, що небавом можлива буде правильна комунікація на автомобілях через Африку.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ.

Цілий ряд стейтових ґубернаторів проголосив середу, 17-го вересня, як урядове свято, „день конституції". Сей день святкується в память великопамятного 17-го вересня 1787. року, коли американські кольонії, вирвавшися зпід влади анґлійського короля, приняли основи самоуправи.

Уже само проголошення „дня конституції" звертає на себе увагу тих, що вийшли зі старої австрійської чи російської монархії, чи хочби навіть з якої нової европейської републики. В тих краях конституції істнували, але ніхто для них не уряджував святочних днів. Правлячі круги держали констинуції в тайні, а людину, що думала би святкувати конституцію, вважали би малощо не за злочинця. Америка — край демократії. Тут нарід має законні основи правити собою. Коли він не все править, то тільки тому, що він через недостачі розуму або чувства сього права не виконує. На те власне й уладжується „день конституції", щоби йому пригадати на се право та розбудити до виконання обовязку суспільної зрілости.

Цікаво читати історію американської конституції. Не відразу вона дістала таку форму, яку вона нині має. Перший начерк конституції не подобався широким верствам народа, бо він не мав ніяких ґарантій особистої свободи, і на загальне домагання треба було в два роки по принятті першої конституції про основи уряду орґанізації ухвалити поправки про ґарантії свободи релігії, слова, преси, права петиції, свободи від ріжних урядових шикан і судових надужить. Майже 70 літ пізніще скасовано рабство Муринів, а відтак надано визволеним Муринам політичні права. Відтак змінено ще вибір сенаторів у сей спосіб, що їх мали вибирати не леґіслятури поодиноких стейтів, але виборці. За нашої памяти заведено прогибіцію та надано жінкам виборчі права.

Прогибіційну поправку американський народ хоче тепер касувати, переконавшися, що сим способом тверезости не заведеться, а собі наробив ріжних клопотів. Се пригадує йому, що конституція се закон, що кождий закон має осягнути якусь ціль, що він може ту ціль осягнути або не осягнути. Коли не осягне, то треба його касувати. Значить, конституція се активна політична творчість. Як у всякій творчости, так і тут можна помилитися. І як деинде, так і тут, розумний нікого не ганьбить і нікого святим не величає, але лишень дивиться, чи діло осягає ціль, для якої його зроблено.

Д. Дніпрянський.

МІЖНАРОДНЯ ОРҐАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ.

(Докінчення)

Крім того на цих міжнародних конференціях праці було ухвалено ще 33 постанови у справі охорони соціяльних інтересів працюючих (наприклад, про забезпечення робітників від безробіття, про ґіґієну праці, про безпеку праці і т. д.). Звичайно ці постанови не мають характеру конвенцій, а тому вони навіть не потрібують ратифікації з боку урядів ріжних країн. Ні, міжнародні конференції праці лише рекомендують їх для ужитку урядів з метою кращого забезпечення долі працюючих особливо в тих країнах, де соціяльне законодавство ще досить не закорінилось. Зрозуміло, що якби всі наведені нами конвенції були ратифіковані та проведені в життя по всіх краінах, то міжнародні конференції праці, які являються, так мовити, міжнароднім парляментом соціяльного законодавства, здобулиб собі належний авторітет та виконалиб ту ролю, яка припала їм на підставі відповідних приписів версальського договору. На жаль, з ріжних причин до нині лише 32 країни з 55 держав, які біруть участь у Міжнародній Орґанізації Праці (не належать Злучені Держави, Совітський Союз, Мексико, Туреччина, Афґаністан, Єгипет, Геджас, Еквадор та Коста Ріка) ратифікували певну скількість цих конвенцій тай то не найважливіших, а переважно другорядних. Себто спроба прискорити та поширити соціяльне законодавство ріжних країн за допомогою міжнародньої орґанізації праці покищо незовсі виправдала себе.

Тому не диво, що адміністративна Рада Міжнародньго Бюра Праці, яка встановлює порядок денний міжнародніх конференцій праці та робить ріжні заходи щодо ратифікації конвенцій, або до переведення їх в життя, прикладає всі зусилля, щоб принаймні в будуччині справу ратифікації конвенцій зрушити з мертвого місця. Нині ця адміністративна Рада складається з 24-ох осіб, а саме 12-ох представників урядів, 6. представників працедавців і 6. представників робітників. Характерно, що на підставі статуту до постійного складу Ради нині входять представники таких 8. країн: Німеччина, Велика Британія, Франція, Італія, Японія, Канада та Бельгія. Себто міжнародні конференції праці обірають вільно відповідних представників до Ради лише від 4. країн. Адміністративна Рада збирається звичайно 4 рази на рік на так звані сесії, які відбуваються також поза Женевою. Наприклад, в червні біжучого року остання сесія Ради відбулася в Парижі. Між іншим адміністративна Рада вибирає голову Міжнаронього Бюра Праці, ухвалює буджет міжнародньої орґанізації праці (нині виносить коло 1.3 міл. долярів), як також контролює діяльність Бюра Праці та дає йому відповідні директиви.

Міжнародне Бюро Праці, яке перебуває постійно в Женеві, відограє таку саме ролю в діяльности Міжнародньої Орґанізації Праці, яку має Секретаріят Ліґи Націй. Так Бюро Праці підготовляє порядок денний для сесій адміністративної Ради та міжнародних конференцій, а також дбає про передання в життя їх рішень. Воно провадить досліди та студії ріжних проблєм економічних і соціяльних: наприклад умов праці (довготи праці, робітний день, заробітна плата) проблєми еміґрації для безробітних, ґіґієну та безпеку праці, технічну освіту, статистику працюючих і т. д. Далі Бюро Праці підтримує постійний звязок з ріжними установами та орґанізаціями, які цікавляться питаннями праці, а також збирає інформації про актуальні події та соціяльні рухи в цілому світі з метою відповідального освідомлення тих чи інших установ та спілок. Нарешті воно видає серію періодичних і інших публікацій, в яких подається ріжні інформації та належним способом освітлюються соціяльні проблєми або питання праці, як також інші, щільно повязані з ними справи.

У звязку з цим всю діяльність Бюра Праці можна розподілити на такі чотири галузі: дипльоматичну, дослідчу, інформаційну та внутрішно-адміністративну. Для переведення в життя своїх завдань Бюро Праці, на чолі якого стоїть директор та його заступник, розпоряджує досить великим штабом відповідних співробітників. Ці останні не являються представниками урядів або ріжних спілок, а набираються на засаді їх технічного або лінґвістичного досвіду та знання, узглядноючи також принціп інтернаціональний. Так нині в Бюрі нараховується коло 400 службовців, які належать до 25 ріжних націй.

Крім того при Бюрі Праці істнують ріжні комітети та комісії експертів, які займаються дослідом тих чи інших спеціяльних справ. Наприклад, є комітет у справі соціяльного забезпечення, комітет промислової ґіґієни та безпеки праці, або комісії у справі міґрації, умов праці у промисловости вугільній, текстильній, як також інші комітети та комісії. Між іншим при Бюрі Праці істнує досить чимала книгозбірня, яка посідає найкращу у світі колекцію книжок, брошур та журналів (до 200,000 примірників), присвячених питанням праці та охороні соціяльних інтересів працюючих.

Для читальників, які бажалиб докладніше ознайомитися з діяльністю міжнародньої Орґанізації Праці та взагалі з соціяльною проблємою, подаємо ті періодичні і неперіодичні видання, що їх видає Міжнароднє Бюро Праці. Так що місяця виходить „Міжнароднє Огляд Праці", що тижнево „Соціяльні Інформації", що два місяці „Хроніка Промислової Безпеки", що три місяці „Бібліоґрафія Промислової Ґіґієни" та щорічно „Бібліоґрафія Міжнародньої Орґанізації Праці", „Міжнародній Щорічник Праці" і „Міжнародній Збірник Правничих Студій про Працю". Крім того неперіодично виходять: Офіціяльний бюлетин, документи міжнародньої конференції праці, серія брошур з текстами головних законів та приписів про працю усіх країн світу, як також ріжні моноґрафії, присвячені питанням праці або іншим соціяльним проблємам. Всі ці відомости друкуються в мовах анґлійській та французькій, а деякі з них також у мовах німецькій і почасти еспанській та італійській. Щорічний абонамент на всі видання Міжнародього Бюра Праці виносить коло 40 долярів, а зокрема річна переплата на місячник „Міжнародній Огляд Праці" виносить коло 6 долярів.

На нашу думку українським патріотам давно вже пора присвятити більшу увагу на студію господарської та соціяльної проблем, бо чимало наших людей живе усякими ілюзіями, а тимчасом як справа належної розбудови народнього господарства України так і питання про доцільний її державний устрій досить щільно повязані з проблємою визволення української нації на засаді найбільш справедливого та головне не проголошуваного на словах, а дійсно переведеного в життя забезпечення соціяльних інтересів наших працюючих мас.

Женева.

О. Сновида.

РЕН І ДНІПРО

Епохальною подією в політичнім життю Европи є 20-го липня ц. р. — **день звільненя німецького Рену від французьких окупантських військ.** Від сеї хвилини Німеччина полагодила справу своїх західних границь (опріч району Сари) і — занялася своїми границями на Сході.

Зробила вона се може й не дуже дипльоматично, але з такою однодушністю та енерґією, що внесла замішання навіть в ряди противників. Безнастанний крик німецької преси, заяви міністрів (особливо Тріврануса) про **конечність зміни німецько-польської границі** звернули увагу цілого світу на те, що ся границя справді недоречна. І дійсно, чиж може погодитися великий 60-міліоновий нарід з таким ґданським „коридором", що перетинає сей нарід на дві частини, що відриває від матірного пня цілу велику провінцію, Східну Прусію, засуджуючи її на повільне економічне конання?

Домагання Німців зміни сеї границі, розуміється, викликали обурення і жах серед Поляків. Вониб хотіли, щоб французький жандарм вічно зіставав над Реном, хороняючи польський Ґданськ. А коли сей жандарм мусів уступитися, зачали Поляки думати над тим, як, з чиєю допомогою (коли Франція вже „вицофується з інтересу") боронити „польське море". І от тоді згадала Варшава про Україну. От тоді **знов віджив плян Пілсудського зробити з Україною „федерацію"** — і от таким солідним 60-міліоновим бльоком польсько-українським боронитися проти німецького „Дранґ нах Остен".

Скомпромітована в 1920 р., ся ідея — по опорожненню Рену Французами, **знов стала „злобою дня" в Польщі.** Не сходить вже зі шпальт польської преси ось вже кілька місяців, особливо зі шпальт преси ен-децької (яка противна українським плянам Пілсудського), а така „Газета Варшавска" в кождім числі пише про українську справу, а тепер розпочала друком серію статтей Романа Дмовського на ту тему.

З огляду на те, що є і серед Українців течія, яка дала себе позискати для плянів Пілсудського, цікаво відповісти собі на питання: як маємо до тих плянів ставитися?

Отже мусимо отверто заявити, що **сі пляни не для нас.** Тепер в цілій Европі здіймається могутній рух за ревізію **мирних трактатів,** особливо за ревізію жорстокого і несправедливого Версальського трактату. За сю ревізію є Німеччина, є Італія, є Угорщина, навіть деякі впливові кола Франції (і Анґлії). І ось, якраз в сей час має Україна (через союз з Польщею) затягнутися до рядів тих, які **боронять** несправедливі трактати?! Чи се випадає Україні, **яка сама сими трактатами якнайбільше покривджена — Версальським і Рижським, які анулювали добрий для нас берестейський мир і роздерли на четверо нашу територію?** Се булоб тупоумство не до дарування! Бо в наших інтересах є скорше **іти з тими, які поможуть і нам зревідувати невигідні договори.**

Крім того такий союз з Польщею в найліпшім випадку тільки пересунув би польсько-російську границю трохи далі на Схід, може до Дніпра, а **в цілости справи української так і не розвязав би.** Ще до того, як тепер признався Ст. Грабський, в 1920 р. **Польща зовсім не думала про самостійність України** як про свою мету, — лише про її „федерацію" з Польщею. А як виглядала би на ділі ота „федерація", се ми добре бачимо на прикладі російсько-української „федерації.. І в однім і в другім випадку **булаб ся „федерація" переходовою формою до повної анексії.** Так і Галичина мала по договору з Антантою бути автономною, а де тепер та автономія? Німеччина тисне на Польщу; Польща боїться, що може їй доведеться забиратись з Балтику, і в свою чергу тисне на Україну. Все се зрозуміле. Але чи ми маємо помагати Польщі боронитися з німецьким „Дранґ нах Остен", отвираючи браму польському „Дранґ нах Остен?!"

Тяжка перед Україною перспектива: боротьба і з Польщею і з Росією. Можливо, що треба буде Україні шукати в сій боротьбі собі союзника. **Але тим союзником може бути хіба така держава, яка поставить справу українську в цілости і не буде жадати в заплату шматка нашої території.** Польща (таксамо як Росія чи Румунія) до ролі нашого союзника **не надається.**

Звільнення Рену послужило гаслом до визвольних рухів народів, скутих несправедливими трактатами. Напевно викличе воно і визвольний рух над Дніпром. Але ціллею сього руху не буде—помогти одній чужій державі сісти на Дніпрі замісць другої.

Дніпро повинен стати вільним від усяких чужинців, як став вільним Рен.

Ярослав Гашек.

ІСТОРИЧНІ АНЕКДОТИ.

Вкінці молода вдова інспектора щадничої каси найшлася сама з паном Колоцем. Решта товариства, що виїхала на прогульку, розійшлася по березнику. Пан Колоц з панею Юдовою посідали на горбку над долиною. Пані Юдова шпортала парасолькою в землі, а пан Колоц переглядав записник. Вкінці він замкнув записник і сказав:

— Пані добродійко, я дуже люблю історичні анекдоти. Інші анекдоти мене не цікавлять і мені дуже неприємно, що в поїзді пан Громадка розповідав вам такі глупі анекдоти. Історичні анекдоти мають не лише велику історичну вартість, а й мають у собі здорове зерно. Я знаю одну особливу історичну анекдоту. Французький державний діяч Люґо раз диктував секретареві дуже важну телеґраму для якогось закордонного посла: „Ви здивуєтеся, що користуюся для відповіди вам услугами посторонньої людини, одначе мій секретар цілковитий осел і не розуміє ні словечка з того, що пише". Це чудова історична анекдота, добродійко!

Пан Колоц обхопив руками коліна та в захваті задивився в долину.

— І це все, — спитала молода вдова — що ви хотіли сказати, коли просили пійти з вами сюди?

Пан Колоц похитав головою.

— Я знаю богато анекдотів. Коли данському королеві Християнови IV. радили, по тодішньому звичаю, настановляти в себе при дворі надвірного весельчака, знаете, що відповів данський король Християн IV? „Я краще за столом напою моїх дворяків. У мене буде тоді більше весельчаків, ніж у якогонебудь іншого короля!" Правда, що гарна анекдота? А ось іще одна, пані добродійко! — Кількох вояків, що супровожали карету Катерини Медічі, говорили про неї доволі отверто. Кардинал Льотаринґський, що сидів біля Катерини, погрозив їм карою. „Лишіть їх, — сказала Катерина — я хочу показати, що жінка, яка є рівночасно королевою й Італійкою, вміє вгамувати свій ґнів".

Пан Колоц радісно затирав руки.

— Я дуже люблю, — сказав він — історичні анекдоти, а вже найрадше розповідаю їх на вільному воздусі, на лоні природи. Це здається мені більше природним, ніж розповідати їх у душній кімнаті. Та більше всього я люблю оповідати їх серед звалищ старих замків. Це стилево і, головне, інтимно. Самособою, краще всього було би оповідати анекдоти на місці події, та це неможливо. Уявіть собі, пані, як це було би гарно, колиб ми вдвоє плили в ґондолі венеціянськими каналами, а я розповідав би вам історичну анекдоту з часів останньої Венеціянської республики. — Один начальник венеціянських військ на запит, чому його вояки ходять обідрані, відповів: „Вони носять лише тую одежу, яку забрали у ворога".

Пані Юдова встала та сказала, що пора йти, а то товариство буде трівожитися.

— Ви в моїх руках, — уперто сказав пан Колоц — і вірте мені, що історичні анекдоти...

— Мені недобре! — сказала пані Юдова, сідаючи на траву.

— Вам недобре? — говорив радісно пан Колоц.

— А ви знаєте, що сказав перед смертю Людвик XV. у відповідь на слова лікаря про те, що випадок, який приключився йому, це лише маленький обморок? „У королів не може бути нічого маленького", — сказав король і вмер. За його володіння в Парижі жив маркіз Десант Губер. Він дістав раз палицею по спині та того, що обидив його, не визвав на двобій. Коли про це зайшла розмова на королівськім дворі, то тодішний міністер Ляборо запримітив: „Він такий безжурний, що не журиться тим, що діється за його спиною". А тепер я вам, добродійко, розповім анекдоту, про анґлійського короля Генриха VIII., що приказав відрубати голови своїм двом жінкам і хотів оженитися знову з сестрою данського короля.

Пані Юдовій стало гаряче. На чолі їй виступили великі каплі поту.

— Пане Колоц, пане Колоц, — зітхнула вона благаючо — прошу вас, не...

Та пан Колоц розщедрився.

— Коли вам, пані, трапиться вдруге нагода почути історичні анекдоти? Коли не хочете слухати анекдоти про анґлійського короля Генриха VIII., то я вам розповім анекдоту про австрійську цісареву Анну. — Недовго перед смертю, що заскочила королеву 20. січня 1666. року, вона заснула, а коли пробудилася, то сказала до придворної дами Мотлевіль: „Я не хочу спати, бо можу вмерти, навіть не запримітивши того". Це, добродійко, чудова анекдота...

— Пане Колоц, — промовила тихо пані Юдова — принесіть мені трохи води... мерщій води! — і вона втратила притомність.

Пан Колоц пішов по воду.

По дорозі до криничкй перебіг іще раз очима записки в записнику, де мав записані історичні анекдоти. Тут стрінув панночку Жировницьку.

— Пані Юдова зімліла — сказав він їй — я йду по воду. Чи ви знаєте, що сказав єпископ Пильонтський, коли підчас його провіди в церкві зімліла одна жінка? — „Насамперед ми повинні сповнити наш обовязок, потім будемо жартувати". Правда, це чудова історична анекдота?

Вони обоє побігли до кринички по воду. По дорозі пан Колоц говорив:

— Ах, як богато гарних історичних анекдот! До саксонського курфірста Фридриха III. на якімсь балі звернулася дама дуже вималювана, а він відповів їй: „Я не знавець у малярстві". В усій Чехії, пані, кращого знавця історичних анекдот, ніж я, ви не найдете. Я вам розповім анекдоту про еспанського інфанта Карла III.

Панна Жировницька глянула на сяючі очі пана Колоца і також зімліла.

Підійшла пані Салова, що шукала свого чоловіка, який скрився кудись у лісі.

Пан Колоц побіг їй на стрічу:

— Пані добродійко, — говорив він — я не закінчив панні Жировницькій історичної анекдоти про еспанського інфанта Карла III. Ви їй потім докінчите: інфант усе приказував свому читцеві читати йому доти, поки не засне. Раз читець не видержав і впав на долівку. Коли про це довідалася інфантова мати Каролина, приказала інфантові стоячки читати біблію, поки вона не засне. Інфант не міг того видержати та впав на долівку. Тоді то мати пояснила йому, як треба бути [illegible] для своїх підданих. Ось, добродійко, яка чудова історична анекдота. Я можу їх оповідати сотнями. Напримір, про арабського каліфа Омара...

При цьому він узяв паню Салову за руку, очі його заясніли. Пані Салова також зімліла.

Пан Колоц відшукав іще паню Цедлову. Ця зімліла вже після четвертої історичної анекдоти, бо ввесь час думала, що, може бути, пан Колоц ненадійно виявить їй свою любов.

Коли товариство верталося з ліса, то подибало чотири зомлілі жінки. В них при одному слові „Колоц" зачинався істеричний атак.

А пан Колоц тимчасом стояв у замішанні над розпростертим на землі господарем пиварні „Спалений Млин". Він зайшов сюди за коняком і розповів три історичні анекдоти про короля Фридриха Великого, про царя Петра та князя Метерніха. Хоч господар пиварні ростом похожий був на якого героя, та коли вислухав анекдоти, звалився на землю, наче колода.

Пан Колоц тепер інтернований в однім шпиталі, як небезпечний для окруження. Його записки спалили, та це не помогло: він знає на память чотири тисячі шість сот девятьдесять бистроумних історичних анекдот!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

СЛОВО ДО П. БОНДАРЯ.

Я персонально дуже добре знаю п. В. Авраменка, не раз був присутним на його танкових викладах і спостерігав як його самого, так і тих, що називаються учнями. Я кажу „називалися", бо в них я не знаходив і тіни того, що мусить бути в учневи, що є приміром в учневі культурної Европи.

Вони з себе завжди уявляли недисціпліновану масу, взяту з вулиці; обуздати їх, заставити слухати, навчити порядку для цього, дійсно, треба було „капраля", а не з розбитими нервами, зтомленого напруженого працею, п. Авраменка. І коли ставалося так, що п. Авраменкови нестaвало терпцю і він примушений був виводити зі салі підчас навчання деяких занадто „горячих" учнів, то дивуватися треба не цим учникам, а поведенню невихованих дітей, вина, ясно, тільки батьків. Чемну, добре виховану дитину видно зразу і на неї вчитель ніколи не кричатиме. Так говорю, бо переконався не тільки із спостережень в школі п. Авраменка, але з життя приватних родин, де я ніколи не помічав, щоби родичі дбали про виховання своїх дітей; батьки не дбають про те, що їх сини проводять все літо на вулиці в найжахливійших оточеннях, і часто переходячи через такі юрби, боюся, щоби ока не вибили, чи голови не розбили! Дисциплінувати таку вуличну треба здоровля й сильних нервів! Критикувати кождий може, пане Бондар, але зробити, доконати справу — найдеться дуже мало смільчаків!

Пан Бондар обурюється на п. Авраменка, що він нібито безпідставно лає картограїв, пияків, цеб-то, що таких між батьками учнів не мається. Хто знає, можливо, що це справа не є компетенції п. Авраменка, але що він має рацію, то це факт. Я не пізнав ще в Ню Йорку ні одної родини, де-б самогон не являвся звичайною, невідємною потравою господаря. Як Ви на це дивитеся, пане Бондар? Як таке явище має вплинути на психольогію дитини? А чи Ви знаєте, що є з таким „ніжним почуттям" татуньки, які наливають горівкою 8—10-літних дітей?! Це є ганебні факти, що не мають місця в культурній родині! Таких батьків треба трактувати не в такий делікатний спосіб, як це робить п. В. Авраменко! Це є зло, з яким треба боротися! А що Ви робите, пане Бондаре? Що Ви зробили в цьому напрямку, щоби охоронити від таких „культурних" впливів наше молоде покоління?

Ви заявляєте, що до п. Авраменка ходять учні, які могли би навчитися дечого й його; нам всім дуже було би приємно почути їх призвища, де вони й що самі роблять і чого вони можуть навчитися? Чи не маєте Ви на увазі, п. Бондар, „бейс-бол"? — Питаю так, бо більш культурного зацікавлення серед американської молоді я не завважав.

Взявши все це під увагу, мимо волі приходиш до висновку, що Ваше обвинувачення в „капральстві" п. Авраменка не має жадних реальних підстав! Апелюйте в першу чергу до батьків, а потім уже буде видно, чи робити закиди вчителеві, чи ні?

Щож торкається того, що п. Авраменкови треба над собою працювати, то це річ ясна кожному і сам п. Авраменко добре знає, що він не являється під сонцем чимось абсолютним, закінченим, досконалим; всяка людина, будьто звичайний робітник, чи найбільший ґеній, жив, працював і в своїй праці кристалізувався, удосконалювався, коли йому тільки дано можливість нормально працювати. Так і нашому панови Авраменкови даймо можливість спокійно провадити зачате ним велике національне діло, піддержім у нім ту божу іскру, а не душім її, й будьте певні, що коли його самі не штовхнем, він впаде під тягаром того обовязку, який взяв на себе і в такім разі український національний танок не буде виведений на шлях намічений.

Не треба забувати, що п. Авраменко являється одним з небогатьох наших національних творців й ми повинні шанувати його творчість, допомагаючи йому добрими порадами, а ще більше, добрим ділом, а не такого рода критикою, яка тільки дає козир в руки нашим ворогам й унеможливлює дальшу роботу.

Наддніпрянець.

Перші обіди.

Знаєш, серденько — каже чоловік до жінки, з якою недавно оженився — щось тій зупі бракує. Зовсім не смакує.

— Це тобі лише так здається — відповідає молода жінка — у кухарській книжці виразно написано, що смакує знаменито.

—o—

Когут, виходячи з офісу, забрав через помилку парасолю урядовця Кобилки замісць своєї.

На другий день приніс йому парасолю та питається жартівливо:

— Ви певно боялися за свою парасолю?

— О, зовсім ні. Я знав добре, що моя парасоля гірша ніж ваша.

—o—

У крамниці револьверів.

— Хочете купити добрий револьвер? То купіть оцю марку! Тим револьвером можете застрілитися навіть кілька разів, так добре стріляє!

—o—

Одного священика попросили охрестити немовля. Священик був собі передтим трохи підпив і якось не міг забратися за діло. Не міг пригадати собі обряду хрещення та озвався сердитий:

— За все моє життя не стрічав я ще дитини такої трудної до охрещення!

СВЯТКУВАННЯ 300-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ МІСТА ДЖЕРЗИ СІТИ.

У тижні між 21 і 27 вересня ц. р. відбудеться святкування 300-ліття заснування міста Джерзи Сіти, Н. Дж. На програму складаються вуличні походи, паради й летничі пописи, в яких візьмуть участь місцеві громадяни, бізнесмени і мілітаристи.

В долішній частині міста Джерзи Сіти, яка в історії має назву Павлюс Гук, святочні церемонії розпічнуться в неділю, 21 вересня, в 2-гій годині зполудня.

На тім місці, де тепер стоїть памятник Павлюса Гука, на вул. Вашінгтон і Гренд, свято відкриє промовою місцевий майор Frank Hague, головним промовцем буде бувший конгресмен James Hamill, а головуватиме судця William J. McGovern.

Музичні точки виконає славна орхестра з 25 грачів, а співатимуть хори: український ім. Лисенка, парохіяльний з римо-кат. костела М. Б. Ченстоховської, парохіяльний з римо-кат. костела св. Антонія і славний хор Potterton Choristers. Почесну сторожу сповнятиме U. S. Naval Guard.

Всі вулиці будуть декоровані. Комітет просить усіх мешканців, щоб удекорували свої доми та бізнесові офіси.

Коло 3-тої години зполудня понад памятником Павлюса Гука кружлятимуть біля 50 літаків, під проводом славного летуна Clarence Chamberlain.

На відкриття цього свята запрошує до участи всіх мешканців судця McGovern.

ГОЛОС ЛЕМКІВЩИНИ.

Дорогі Земляки!

Від бідної, поневоленої Лемківщини шлемо Вам, Дорогі Земляки, привіт разом з усильною просьбою порятунку. Вам звісно, яка тяжка її доля. Недостача плідної землі, брак заробітку та людей, щоб нею занялись, довели до того, що сегодня виривається нам крик розпуки: Ратуйте рідну Лемківщину, бо гине вона! Ця Лемківщина, що досі мимо своєї лихої долі вспіла задержати свою національну свідомість! А вона хоче жити, хоче відродитись і зажити новим, повним, своїм життям.

До цього однак треба виробити міцних, ідейних людей, людей праці. Треба нам незалежних людей, які сталиб до праці і повели за собою обновлену Лемківщину.

Треба нам солідних, вивчених ремісників, які вміли би видержати конкуренцію з чужинцями, які малиби самі відповідне удержання та другим дали економічну основу до життя, щоби наші люде не потребували втікати з рідної землі перед нуждою так, як Ви втекли.

Ідучи за цею провідною думкою, рішило наше Товариство побудувати у Сяноці Український Народний Дім, а в нім помістити і удержувати 3-річну школу для ремісників: ковалів, слюсарів, колодіїв і боднарів.

При кінці червня минулого року зробили ми значний крок вперед. Наше Товариство купило у Сяноці площу за 2,000 долярів і постаралося про плян і кошторис будови. Площа велика, у гарнім положенню. На купно площі затягнуло Товариство 1,000 долярів векслевого довгу.

Мусимо цей довг до трох місяців сплатити.

На це зібрали ми у себе кількасот долярів, зібрали то, на що могла стягнутись бідна Лемківщина. Помогли нам також еміґранти-Лемки з Америки.

Та нашою цілю є не тільки сплатити довг за площу, але і виставити величавий Народний Дім. Селяне обіцяли доставити деревного матеріялу, грошей однак на будову ми не всилі зібрати.

Тому звертаємося до Вас, Дорогі Земляки! Якщо дорога Вам доля Лемківщини, якщо не бажаєте її заглади, допоможіть нам, щоби на темнім лемківськім небозводі заяснів величава будівля! Ми віримо свято, що у Вас живе ще любов до Старого Краю, що його доля Вам не байдужа! І так, як Ви щедрою рукою даєте на ріжні наші ціли, не поскупіться для Лемківщини!

Ви приступіть енергічно до діла! Закладайте збіркові комітети, збирайте датки при ріжних нагодах (народних забав, весіль, хрестин) та посилайте **сейчас** гроші до **Обеднання** на адресу:

Лемківське Товариство „Український Народний Дім" у Сяноці (Sanok, Poland).

За Виділ Лемківського Товариства „Український Народний Дім" у Сяноці:

о. Емілій Константинович, вр., голова;

Д-р Степан Ванчицький, вр., секретар.

Розрада.

Хірург радить хорому дати себе зоперувати.

— А чи то не страшна операція?

— Для хорого не дуже, бо його хльороформується. Та признаюся, таки страшна для лікаря.

— Чому?

— Бо рука лікаря звичайно дрижить, лікар дрижить із тривоги. Уявіть собі, пане, така операція вдається раз на сто!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ЗБІРКА НА БУДОВУ ЧИТАЛЬНІ В ЧЕРНИЛЕВІ.

Ми, односельчане, отримали лист з нашого села Чернилева руського, повіт Тернопіль, в котрім нас просили, щоби ми їм допомогли в будові читальні. Ми справили баль, з котрого мали доходу $93. З коляди мали $21. Ходили колядувати: І. Роговський, А. Бачинський, Г. Махинька і Л. Махинька. На коляду зложили по 2 дол.: А. Бачинський; по 1 дол.: А. Лічик, А. Махинька, М. Гасай, І. Зьобко, І. Тарновський, І. Турський, В. Борищук, Г. Махинька, М. Коцай, Є. Роговський, М. Гурський, С. Карпа, А. Борищук, В. Бараневич, І. Роговський, М. Матус, М. Папій, Я. Постол; А. Починок 75 ц., а І. Шелепка 25 центів.

Разом зібрано 114 долярів, котрі вислано до Чернилева.

Іван Роговський,
Григорій Махинька.

Хтось спитав бідака, які мав би бажання, колиб знав, що сповняться.

— Передовсім хотів би я мати стільки пива, скільки міг би лише випити.

— Ну, а потім?

— Потім хотів би я мати стільки воловини, скільки міг би лише зїсти!

— Ну, а ще яке мали би ви бажання?

— Я хотів би ще трошки пива.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА!

СКРЕНТОН, ПА. Бр. Усп. Пр. Богородиці, від. 123, повідомляє всіх своїх членів, що звичайний мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, точно в годині 2-гій пополудни, в У. Н. Галі при Норт Мейн і Гавел ул. Проситься всіх членів хоч раз зійтись на мітинґ та порадитись в деяких важних справах, а особливо в справі нашого молодечого відділу, щоб наші діти не пропадали по чужинецьких організаціях. — Мих. Годоваєць, секр.

ЦЕНТРАЛ ФОЛС, Р. АЙ. Тов. ім. Івана Франка, від. 93, повідомляє усіх своїх членів, що квартальний мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, в годині 10-тій рано. Кождий член обовязаний бути на мітинґу. Неявившийся на мітинґу член заплатить кару після статута. — П. Беньковський, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 73, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, в годині 1-ій пополудни, в Willar Hall, Praire Ave., cor Blackstone St. На мітинґ повинні явитися усі члени, бо є дуже важні справи до полагодження. Довгуючі члени повинні вирівнати свої залеглости, бо інакше будуть суспендовані. — Д. Лободяк, предс.; М. Свідер, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорожська Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, в годині 1.30 пополудни. Пригадується довгуючим членам, щоби вирівнали свою належитість, бо в противнім разі будуть суспендовані. Члени, що були суспендовані минувшого місяця, коли не вирівнають своїх належитостий, будуть виключені з членства. Будемо приймати дітей і нових членів без оплати вступного. Члени, котрі маємо вже дорослі діти, повинні вписати їх до старших членів. — М. Дмитрів, предс.; Й. Клебанан, кас.; І. Марковин, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Сестр. Любов, від. 37, повідомляє своїх членкинь, що трикварталний мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, в третій годині пополудни, в У. Н. Домі, 214 Фултон Стр. Проситься всіх членкинь прийти на мітинґ, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих проситься вирівнати свої залеглости. Неявившася на сім мітинґ членкиня заплатить кару 50 ц., а трийничка 1 дол. — З. Фурстас, секр.

ТАВНТОН, МАСС. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 122, повідомляє своїх членів і членкинь, що мітинґ відбудеться в неділю, 21 вересня, в годині 2-ій пополудни, в товариській галі. Обовязком є кождого члена явитись на сей мітинґ. — Іван Пашковський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 20 вересня, точно в годині 8-мій вечір, в Домі, 217 Іст 6-та вул. Обовязком є кожного члена явитися на збори, бо є важні справи до вирішення. Котрі члени ще не зложили жертви на "Сиротинець", нехай принесуть на сі збори. Пригадується вітересованим членам, щоби привели з собою нових членів, будемо приймати до Бр. і У. Н. Союза. Члени, котрі ще не заплатили за тікети, нехай потрудяться принести на сі збори тікети або гроші за них. — Николай Марків, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, О. Жіноче Тов. „Зогода", від. 358, повідомляє своїх членкинь, що квартальні збори відбудуться в неділю, 21 вересня, в годині 1-ій пополудни, в У. Н. Домі, Вест 14 вул. Проситься всіх членкинь прибути на означений час. — Уряд.

Якийсь пан винаймає собі коня на перегони. Власник коня каже заплати собі згори.

— Щож це? — обурюється пан — чи боїтеся, що верну без коня?

— Ні, — відповідає власник — одначе кінь може вернутися без вас!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за серпень 1930 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Лешко Анна.
В. 7. Когут Люба, Яворська Марія.
В. 14. Коваляк Мартин.
В. 30. Фурґала Анна.
В. 34. Яцій Анна.
В. 42. Луклїв Анастазія.
В. 48. Лупе Йосиф.
В. 56. Ковальчик Стах.
В. 78. Бойчук Михайло, Мадій Іван.
В. 91. Косяк Петро, Кремін Емілія.
В. 100. Басалай Іван, Макар Микола.
В. 102. Головецька Марія.
В. 105. Бішко Олена, Костик Микола, Щука Дорофій, Щука Михайло, Щука Василіса.
В. 110. Лібрик Олекса.
В. 149. Гпад Микола.
В. 151. Пипюк Евген.
В. 155. Бережанська Анна, Ходань Михайло.
В. 165. Добжанська Олена.
В. 182. Жівицка Юлія.
В. 185. Матійчак Іван.
В. 213. Перетятко Андрій.
В. 217. Боровська Анна.
В. 219. Майбо Олекса.
В. 221. Гриб Іван, Гриб Стефанія.
В. 223. Кузьминський Іван, Янкович Михайло, М. Д.
В. 237. Бартіш Онуфрій.
В. 239. Білас Іван.
В. 243. Карплюк Юлія, Мішкевич Іван.
В. 245. Дмитрів Анна.
В. 249. Фісанич Олена.
В. 255. Кочержик Михайло.
В. 256. Павликовський Іван.
В. 276. Керда Михайло, Гомзяк Катерина.
В. 282. Шкляренко Стефан.
В. 286. Фрич Іван.
В. 288. Гренгораш Іван, Гураль Антін, Литвинюк Михайло.
В. 292. Момот Йосиф.
В. 300. Цапар Анна.
В. 303. Королевят Анна.
В. 307. Карнаух Анна.
В. 324. Хрупалюк Іван.
В. 333. Пукей Розалія.
В. 334. Ламбор Микола, Масник Марія, Масник Павло.
В. 336. Чубінський Микола.
В. 337. Семенків Маргарета.
В. 352. Ковалек Іван, Ладник Олена, Ладник Петро.
В. 358. Моцько Стефанія.
В. 359. Спинчак Пелагія.
В. 360. Котвас Мартин, Слука Мартин.
В. 361. Панчишин Теодор, Жигайло Стефан, Гораль Василь.
В. 363. Балацький Петро.
В. 373. Мельська Марія.
В. 375. Холявський Іван.
В. 385. Кіт Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Тирлич Нестор.
В. 7. Кот Михайло, Ванчишин Марія.
В. 14. Новаковський Василь.
В. 20. Деленко Іван, Шевчук Йосиф.
В. 29. Коваленко Семен.
В. 57. Ковч Антін, Ропіцький Йосиф.
В. 64. Редчук Дмитро.
В. 67. Брухінський Семен, Кляцько Анна, Кляцко Єфрем, Ратуляк Іван.
В. 70. Чуправська Павло, Міщук Іван, Міщук Параска, Стельмах Каритон, Стельмах Михайло, Гила Михайло, Стельмах Йосиф.
В. 74. Ліско Андрій.
В. 78. Хоровська Марія, Хоровський Михайло, Целеп Андрій, Костек Михайло, Косінський Михайло, Лесяк Петро, Олярчик Іван, Ленарт Іван, Торадичак Антін.
В. 85. Понко Іван.
В. 106. Колак Іван.
В. 110. Пахолко Борис, Пахолко Катерина, Жуковський Яків.
В. 125. Сошік Іван, Сусол Іван.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 142. Соболовський Михайло.
В. 146. Сабан Василь.
В. 147. Артим Андрій, Артим Катерина, Карпевич Дмитро.
В. 162. Возняк Яків.
В. 167. Крохмальний Антін, Микульський Йосиф, Василянюк Тимко.
В. 175. Дяк Іван.
В. 177. Оліїник Евдокія, Рой Федор.
В. 182. Харко Петро, Харко Юстина, Гарвеля Анна, Годорович Олекса, Гаврилів Іван.
В. 209. Вадяк Анна, Вадяк Василь.
В. 213. Яворська Юлія, Яворський Петро, Гураль Андрій, Гураль Варвара, Ошуст Анна, Ошуст Володимир, Ошуст Василь.
В. 217. Цимбаліста Олекса, Ройко Іван.
В. 218. Онищак Леон.
В. 229. Гурський Станислав.
В. 231. Саєнко Юлія.
В. 234. Чечаль Ілія.
В. 235. Богаченко Василь.
В. 237. Курша Іван.
В. 243. Маґір Онуфрій, Обух Владек.
В. 266. Квас Михайло, Нищей Микола, Папура Василь, Варшоба Юліян, Варшона Яків, Вовкина Василь.
В. 273. Драбек Іван, Драбек Марія.
В. 274. Балог Розалія, о. Балог Василь.
В. 276. Гладьо Анна, Гладьо Михайло, Лях Олена, Махник Теодор, Тер Ева, Тер Марія.
В. 282. Бедзїш Григорій, Сеньків Василь.
В. 283. Денега Максим, Денега Текля.
В. 288. Крокош Тома.
В. 292. Бандровський Михайло, Фіна Андрій, Фіна Катерина, Бандровська Катерина, Кулята Олекса, Назарчук Анна, Назарчук Василь, Панько Іван.
В. 300. Лесінський Василь.
В. 307. Рідзяк Онуфрій.
В. 316. Тимчук Лука.
В. 317. Пучинин Іван.
В. 321. Погожельський Болеслав, Смола Іван.
В. 338. Гладиш Семен, Пухната Анна, Пухнатий Петро.
В. 349. Семенюк Михайло.
В. 352. Панасюк Луця, Шурипайло Стефан, Шурипайло Михайло, Шурипайло Андрій.
В. 358. Чубинська Емілія, Крупа Марія, Лабук Емілія.
В. 363. Кліщ Микола.
В. 368. Васильків Анна, Васильок Михайло.
В. 379. Чесняк Порфирій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Куликовський Олекса, Куликовська Емілія.
В. 37. Гутник Анна.
В. 45. Белзух Григорій, Михайлечко Фрайя.
В. 70. Шемлій Григорій.
В. 105. Савчук Іван.
В. 117. Шміґель Іван, Шмігель Марія.
В. 167. Пелянчко Михайло.
В. 217. Гнилишин Дмитро, Гнилишин Софія.
В. 245. о. Корсуновський Павло.
В. 276. Цулюх Марія, Цулюх Стефан.
В. 329. Лучківський Михайло.
В. 349. Гелета Олекса, Гелета Катерина, Гелета Марія.
В. 361. Здирко Іван.
В. 362. Мельник Петро.
В. 382. Головата Марія, Павлик Параска, Подоляк Софія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Рещетар Іван, Білусяк Анна.
В. 8. Чолій Василь, Кривий Олекса, Верхоловський Ігнатій.
В. 14. Катовська Йосифа, Ривак Йосифа, Ривак Марія.
В. 20. Кук Іван, Кук Марія, Кирдан Петро, Лещун Василь, Гавришко Василь, Грещ Михайло.
В. 24. Спасюк Юлія.
В. 32. Шеолоґін Петро.
В. 33. Старух Емілія, Волошин Катерина.
В. 37. Кінащук Агафія.
В. 44. Чуйко Агнешка, Чуйко Микола, Гарасимик Михайло.
В. 46. Батюк Анна.
В. 55. Кульчицький Антін.
В. 57. Гринчук Марта.
В. 58. Глух Марія, Книгініцька Олена, Книгініцький Володимир.
В. 59. Мандрона Михайло, Венгринович Софія, Венгринових Володимир.
В. 61. Бобер Михайло, Майор Юрій, Шрамовят Данько.
В. 63. Бурак Петро.
В. 65. Баль Михайло, Бальницький Олекса.
В. 66. Бугера Василь.
В. 69. Тарнавський Михайло.
В. 75. Чмир Марія, Комаринська Анна, Комаринський Богдан, Комаринський Іван, Комаринський Тимко.
В. 81. Добропольський Петро.
В. 83. Радковський Лука.
В. 91. Гальчак Анна, Іваночко Фрайко.
В. 94. Сенчук Тимко.
В. 98. Крупа Софія, Манилук Іван, Манилук Евдокія, Пилипяк Василь.
В. 102. Слешко Марія.
В. 114. Гайдук Емма, Гайдук Стефан, Обаль Антоніна, Обаль Павло.
В. 117. Боднар Петро, Ханачівський Іван.
В. 118. Кокіндяк Дмитро.
В. 119. Фелт Марія.
В. 120. Постол Йосиф.
В. 123. Гешко Михайло.
В. 126. Шейка Юрій.
В. 135. Крешко Катерина, Крешко Михайло, Рушняк Анна, Рушняк Олекса.
В. 140. Тіхоневич Гаврило.
В. 142. Кюик Йосиф.
В. 146. Дмитришин Дмитро, Стахович Анна, Стахович Пилип.
В. 147. Андрухів Анна, Андрухів Іван, Гайдай Василь, Команицька Катерина, Кунцьо Михайло, Кунцьо Юстина, Горбовий Петро, Панчишин Елисавета, Шурин Анна, Шурин Володимир, Збрик Стах, Збрик Катерина.
В. 155. Швайлик Йосиф.
В. 194. Деминчук Михайло, Дашкевич Петро, Ковбаснюк Марцела.
В. 213. Гац Василь, Саврак Петро.
В. 221. Олійницький Йосиф, Стефанків Стефан, Стронський Василь, Татомир Василь.
В. 222. Шеремета Юрій.
В. 223. Накупинський Петро.
В. 238. Бобак Марія, Бобак Павло, Ясінський Микола.
В. 241. Каськів Анастазія, Каськів Теодор.
В. 244. Бендза Гнат.
В. 251. Гушак Іван.
В. 253. Фіґель Орест.
В. 254. Креле'йза Андрій.
В. 255. Полюга Микола.
В. 260. Котович Анна.
В. 268. Гладчук Семен.
В. 282. Манастирський Стефан.
В. 283. Малиш Михайло.
В. 289. Залецький Юрій.
В. 291. Балко Василь.
В. 294. Салецький Михайло.
В. 300. Валагуш Петро, Кравц Михайло, Прах Петро, Шибінський Михайло, Возняк Михайло.
В. 302. Антонюк Григорій.
В. 303. Грубяк Андрій, Грубяк Наталія.
В. 305. Дудан Варвара.
В. 306. Дацько Петро.
В. 307. Харишин Микола, Ходачок Нестор, Матульський Микола.
В. 320. Бойко Іван.
В. 323. Конікович Ілія, Коніковиц Марія.
В. 331. Равлюк Йосиф.
В. 334. Стойка Михайло.
В. 336. Кальницький Андрій.
В. 339. Мушинка Василь.
В. 342. Лещик Михайло.
В. 359. Мічел Зузанна, Гладкий Микола.
В. 361. Барчук Олена, Пасічник Дмитро, Шмур Петро, Кіт Василь.
В. 362. Закутинський Петро.
В. 365. Остащук Максим, Стельмах Стах.
В. 367. Жирик Іван.
В. 389. Горбовець Михайло, Ткачук Стефан.
В. 390. Кінаш Ксеня, Кінаш Теодор.
В. 396. Пліш Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Здирко Іван.
В. 63. Барна Стефан.
В. 82. Гутник Анна.
В. 90. Кручковська Катерина, Кручковський Іван.
В. 121. Кіцак Андрій, Кіцак Марія.
В. 181. Цулюх Марія, Цулюх Стефан.
В. 204. Прус Петро.
В. 242. Головата Марія, Павлик Параска, Подоляк Софія.
В. 244. Пращкевич Іван.
В. 255. Геча Іван.
В. 296. о. Корсуновський Павло.
В. 302. Дудза Григорій.
В. 368. Матвіїв Деннис, Матвіїв Катерина.
В. 369. Сарматюк Стефанія.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 30. Леньо Йосиф.
В. 51. Джумак Григорій.
В. 64. Редчук Дмитро.
В. 67. Керничний Михайло.
В. 70. Мазур Ева.
В. 88. Хімка Іван.
В. 94. Перон Микола.
В. 193. Дзюрпак Іван.
В. 209. Коцаба Олекса.
В. 217. Гойсак Стефан.
В. 257. Юрас Катерина.
В. 355. Юркевич Агафія.

ЗІСТАВЛЕННЕ:

З початком серпня 1930 р. було в У. Н. С. повнолітних членів	21,390
В місяци серпні 1930 р. принято нових	78
В місяци серпні 1930 р. принято наново	126
В місяци серпні 1930 р. принято з переступними листами	24
З місяци серпні 1930 р. принято з инших кляс обезпечення	6
Разом	21,624
В місяци серпні 1930 р. суспендовано	153
В місяци серпні 1930 відійшли з переступними листами	20
В місяци серпні 1930 відійшли до інших кляс обезпечення	6
В місяци серпні 1930 померли	13
Разом	192
З кінцем місяця серпня 1930 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	21,432

ЗІСТАВЛЕННЕ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Л.	на $ 100	12
В класі А.	на $ 250	397
В класі А.А.	на $ 500	5,884
В класі В.	на $ 750	905
В класі С.	на $1000	13,363
В класі В.В.	на $1500	295
В класі С.С.	на $2000	104

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	67
В класі О-1000	на $1000	52
В класі О-1500	на $1500	5
В класі О-2000	на $2000	2
В класі О-2500	на $2500	—
В класі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $500	56
В класі Р-1000	на $1000	102
В класі Р-1500	на $1500	4
В класі Р-2000	на $2000	5
В класі Р-2500	на $2500	—
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	91
В класі Е-1000	на $1000	84
В класі Е-1500	на $1500	4
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—
Разом		21,432

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Ференц Дмитро, Ференц Іван, Ференц Максим.
В. 5. Лешко Юрій.
В. 56. Бліц Михайло.
В. 64. Похмурський Василь.
В. 70. Гладкий Роман.
В. 97. Сметана Анастазія, Сметана Теодора.
В. 159. Петрівський Іван.
В. 182. Живицький Володимир.
В. 200. Цісик Корнелія, Орлан Олеся.
В. 213. Путас Розалія, Путас Стефан.
В. 223. Дрозд Анастазія, Дрозд Ева, Дрозд Софія.
В. 228. Кріль Олена.
В. 234. Кобрин Софія.
В. 245. Сабат Роман.
В. 247. Яремчук Ольга.
В. 267. Гаврищ Анна.
В. 276. Кость Ольга.
В. 352. Левчишин Олена.
В. 389. Волошанська Анеля, Волошанський Кароль.
В. 400. Вус Анна, Вус Михайло, Вус Стефан.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 70. Чупрaвська Олена, Чупрaвська Ірина, Чупрaвська Стефанія, Міщук Люба, Міщук Стефанія.
В. 142. Соболовська Анна.
В. 147. Карпович Юрій, Карпович Олекса.
В. 170. Довгопола Ольга, Коблан Михайло.
В. 182. Харко Марія, Харко Михайло, Харко Надя.
В. 200. Харишин Микола, Кишенюк Микола, Кишенюк Теодор.
В. 213. Гураль Іван, Гураль Марія, Гураль Василь, Ошуст Йосиф, Ошуст Катерина, Ошуст Марія, Ошуст Мирослав.
В. 218. Кізло Марія.
В. 243. Бінас Броніслава, Бінас Едвард, Бінас Стах, Бінас Владислав, Гаврищків Стефанія, Кредена Анеля, Кредена Йосиф, Кредена Танка, Кредена Василь, Шпорлюк Антоніна, Шпорлюк Ева, Шпорлюк Юлія, Шпорлюк Стефан.
В. 266. Квас Марта, Квас Ольга.
В. 276. Гладьо Анна.
В. 282. Бедзїш Марія, Бедзїш Мирослав.
В. 283. Денега Іван, Денега Михайло, Денега Теодор.
В. 288. Крокош Бронко, Крокош Едвард, Крокош Розалія, Крокош Тадей, Крокош Ванда.
В. 352. Шурипайло Йосиф, Шурипайло Стефанія, Шурипайло Стах, Шурипайло Володимир, Шурипайло Володимира.
В. 358. Стахів Ольга.
В. 368. Васильок Олекса, Васильок Евген, Васильок Лев, Васильок Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 105. Савчук Стефан.
В. 117. Шміґель Анна, Шмігель Ілія, Шміґель Іван, Шміґель Петро, Шміґель Текля.
В. 217. Гнилишин Анна, Гнилишин Стефан.
В. 276. Цюлюх Іван, Цюлюх Катерина, Цюлюх Марія, Цюлюх Стефан.
В. 329. Лучківська Марія, Лучківський Роман.
В. 349. Гелета Ксеня, Гелета Петро, Гелета Ольга.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 20. Кук Анна, Кук Катерина.
В. 29. Салюк Олена.
В. 56. Бліц Михайло.
В. 58. Глух Андрій, Глух Анна, Глух Іван, Глух Марія, Глух Михайло, Глух Олександра, Глух Василь.
В. 59. Венгринович Марія, Венгринович Михайло.
В. 61. Уріщак Іван, Уріщак Йосиф, Уріщак Катерина, Уріщак Людвіґа, Уріщак Марія.
В. 66. Бугера Емілія, Бугера Андрей, Бугера Марія.
В. 75. Чмир Андрій, Чмир Анастазія, Чмир Мирослав, Чмир Теодозія, Комаринський Евген, Комаринська Юліян, Комаринський Мирослав, Комаринський Юліян.
В. 76. Струк Стефан.
В. 89. Пропп Михайло.
В. 98. Крупа Марія, Крупа Максим.
В. 114. Гайдук Іван, Гайдук Йосиф, Гайдук Михайло.
В. 123. Гришко Андрій.
В. 128. Ходоровська Франя, Ходоровський Микола.
В. 146. Дмитришин Іван, Дмитришин Володимир.
В. 147. Андрухів Альберт, Андрухів Катерина, Андрухів Володимир, Панчишин Олекса, Панчишин Елисавета, Панчишин Йосиф, Панчишин Івдмитро, Панчишин Марія, Панчишин Стефан, Збрик Анна, Збрик Марія, Збрик Параска, Збрик Розалія, Збрик Стефан, Збрик Володимир.
В. 168. Стек Михайло.
В. 179. Волянська Анна, Волянський Дмитро, Волянська Марія, Волянський Михайло.
В. 213. Сеник Михайло, Сеник Петро, Путас Розалія, Путас Стефан.
В. 221. Татомир Григорій, Татомир Ольга, Татомир Віктор.
В. 244. Белза Антін, Белза Інак.
В. 247. Коваляк Стефан.
В. 251. Гушак Стефан, Гушак Володимир.
В. 268. Гладчук Павло, Гладчук Зофія, Гладчук Володимир.
В. 282. Марків Катерина.
В. 283. Орищин Іван.
В. 288. Бойко Володимир.
В. 296. Беднарчук Марія, Беднарчук Наталія.
В. 302. Антонюк Дмитро.
В. 308. Юрків Анна, Юрків Христина, Юрків Марія, Юрків Софія.
В. 324. Кошельник Анна, Кошельник Йосиф, Кошельник Василь.
В. 330. Коротницька Марія.
В. 358. Бахоровський Олекса, Бахоровський Омелян, Банас Агнешка, Банас Михайло, Гречковський Едвард, Волянський Роман.
В. 359. Мічел Бланця.
В. 362. Закутинська Катерина, Закутинський Григорій, Закутинська Марія, Закутинська Ольга, Закутинський Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 90. Кричковська Анна, Кричковський Іван, Кричковський Петро, Кричковська Розалія.
В. 105. Мельник Анна.
В. 161. Цилюх Іван, Цилюх Катерина, Цилюх Марія, Цилюх Стефан.
В. 234. Гаврищ Катерина.
В. 368. Матвіїв Василь, Матвіїв Валентина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Яворська Марія, Когут Люба.
В. 30. Фурґала Анна.
В. 91. Косяк Петро, Кремін Емілія.
В. 140. Терлецький Михайло.
В. 151. Пипюк Евген.
В. 155. Ходань Михайло.
В. 165. Добжанська Олена.
В. 217. Заяць Анна.
В. 239. Білас Іван.
В. 243. Карплюк Юлія, Мишкевич Іван.
В. 276. Гомзяк Катерина.
В. 282. Шкляренко Стефан.
В. 288. Грегораш Іван, Гураль Антін.
В. 300. Цапар Анна.
В. 303. Королевят Анна.
В. 337. Семенків Маґда.
В. 352. Ковалик Іван.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 155. Макар Василь.
В. 363. Челядин Марія.

ЗІСТАВЛЕННЕ:

З початком серпня 1930 р. було в У. Н. С. дітей членів	13,868
В місяци серпні 1930 р. принято нових	30
В місяци серпні 1930 р. принято наново	60
В місяци серпні 1930 р. принято з переступними листами	17
Разом	13,975
В місяци серпні 1930 р. суспендовано	101
В місяци серпні 1930 відійшли з переступними листами	12
В місяци серпні 1930 відійшли до повнолітніх членів	21
В місяци серпні 1930 померли	2
Разом	136
З кінцем місяця серпня 1930 р. в У. Н. С. було дітей членів	13,839

ЗІСТАВЛЕННЕ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,579
В класі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,260
Разом	13,839
З кінцем місяця серпня 1930 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	35,271

УВАГА

потру кождий відділовий урядник член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за серпень 1930 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (вересня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і одержати до відділової каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця вересня 1930 р., то в жовтні 1930 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о приняття), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяци серпні 1930 р. відійшли з переступними листами, а ще досі не зголосилися до других відділів У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци вересні 1930 р., бо в другім місяци, то є в жовтні 1930 р., стратять всі членські права і могтимуть бути приняті лише на підставі нових аплікацій (просьб о приняттє).

І. Кошеляцький, гол. рек. секр.